

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 024208 23 U
Tuzla, 26.01.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji pojedincu Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Edine Hasić, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužiteljice **S.K.**, kćeri M., iz L., ..., zastupane po punomoćnici Amiri Trajanovskoj, advokatu iz Tuzle, Aleja Alije Izetbegovića broj 9., protiv rješenja tuženog **Grada Lukavac - Gradsko vijeće - Komisija za rješavanje u drugostepenom postupku**, broj 01-27-641/23, od 02.03.2023. godine, u upravnoj stvari **utvrđivanja javnog interesa za eksproprijaciju nekretnina**, dana 26.01.2024. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu ove presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužiteljica je ovom sudu, dana 17.11.2023. godine, putem naprijed navedene punomoćnice, podnijela dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe i uređene tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nedostataka koji sprječavaju ocjenu zakonitosti osporenog akta, nepravilne primjene materijalnog prava, nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, te nepravilnog zaključka u pogledu činjeničnog stanja.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je donošenjem osporenog rješenja tužiteljici „oduzet dio privatnog posjeda koji se u naravi koristi kao prilazni put i to na način da je od navedenih parcela cijepanjem nastala parcela br. 733/3, 733/8, 733/9, i 733/10“; da je kao osnov za vršenje ovakve promjene stanja upisa Služba za urbanizaciju, imovinske i geodetske poslove Grada Lukavac navela da je Gradsko pravobranilaštvo Grada Lukavac podnijelo zahtjev za cijepanje parcela u K.O. ..., u skladu sa pobijanim predmetnim rješenjem i Elaboratom eksproprijacije izrađenog od strane „Geopoint“ d.o.o. Živinice, od februara 2023. godine; da je rješenjem broj 05-26-2-1179/23-6, od 05.09.2023. godine, Služba za urbanizaciju, imovinske i geodetske poslove Grada Lukavac, na temelju člana 21. 57. i 60. Zakona o premjeru i katastru zemljišta izvršila cijepanje parcela, i donijela rješenje kojim se u katastarskom referatu mijenja upisano stanje i to na način da se parcele k.č. br. 733/2 KO ..., 733/3 KO ... i 743/2 KO ... sve upisane u PL br. 1075 na tužiteljicu, u omjeru od 1/2, cijepaju na način opisan u tom rješenju; da je tužiteljica uredno primila to rješenje i na isto izjavila žalbu nadležnom organu, i da je tek tada saznala da se „vrši eksproprijacija njenih parcela“, jer nikada nije primila tužbom pobijano rješenje; da tužiteljica takođe nije od strane organa koji je bio ovlašten za utvrđivanje javnog interesa primila ni procjenu vrijednosti nepokretnosti koje su predmet eksproprijacije; da sve navedeno upućuje na pogrešnu primjenu materijalnog prava prilikom donošenja osporenog rješenja, konkretno Zakona o eksproprijaciji Federacije BiH, koji u članu 12., propisuje da za eksproprijaciju nekretninu vlasniku pripada naknada u drugoj nekretnini, a ako korisnik eksproprijacije ne može osigurati takvu nekretninu, naknada se određuje u novcu u visini tržišne vrijednosti nekretnine koja se ekspropriše; da slijedom toga tužiteljica smatra da joj je uskraćena i mogućnost na

izjavljivanje pravnog lijeka, odnosno pokretanja upravnog spora podnošenjem tužbe Kantonalnom sudu u Tuzli, i da je radi ovakvog postupanja upravnog organa došlo do povrede prava na pravično suđenje, kao i povrede prava na imovinu, koje je „zagarantovano Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda koja je sastavni dio Ustava Bosne i Hercegovine (Član 2 Ustava BiH) i ista se direktno primjenjuje u odnosu na sve zakone BiH“; da su u odnosu na tužiteljicu povrijeđena načela upravnog postupka iz člana 5., 8., 11. i 13. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98, 48/99 i 61/22), kao i do povrede člana 80. tog Zakona.

Tužbom se predlaže da sud presudom poništiti osporeni akt u cijelosti stavi van snage.

Tuženi je u odgovoru na tužbu istakao da je dostavljanje pobijanog rješenja tužiteljici izvršeno u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku, te da je od suda dobijeno uvjerenje od 02.03.2023. godine da protiv pobijanog rješenja nije pokrenut upravni spor, zbog čega je predložio da se tužba odbaci kao neblagovremena, ili da se odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovore na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog akta, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz sadržaja osporenog akta slijedi da je: tačkom 1. izreke tog akta utvrđeno da je za Grad Lukavac od javnog interesa izvođenje radova na dogradnji, nadogradnji rekonstrukciji (proširenju) postojećeg puta označenog po novom promjeru kao dio k.č. br. 744/8, dio 732/2, dio 733/2, dio 744/7, dio 744/5: dio 74416, dio 743/2 i 733/3 sve u KO ..., na dionici zaseok ..., koja spaja dva javna nekategorisana puta u naselju ... i da se u tu svrhu može pristupiti potpunoj eksproprijaciji nekretnina bliže opisanih u izreci i obrazloženju osporenog akta; da je predlagatelj i korisnik eksproprijacije Grad Lukavac; da je uz zahtjev za utvrđivanje javnog interesa dostavljena dokumentacija bliže opisana u obrazloženju osporenog akta, među kojom i **elaborat** urađen od strane „Geopoint“ d.o.o. Živinice, od 24.02.2023. godine, o potpunoj eksproprijaciji nekretnina za uređenje, dogradnju i rekonstrukciju (proširenje) postojećeg puta na dionici zaseok ..., koja spaja dva nekategorisana javna puta označena kao k.č.br.1226 i k.č.br. 741/2 KO ..., u naselju ..., te **akt Komisije za procjenu vrijednosti nepokretnosti i prava** Grada Lukavac, broj 01-11-186-55/23, od 24.02.2023. godine, u kome je **sadržana procjena vrijednosti** za sve nekretnine za čiju eksproprijaciju je utvrđen javni interes; da je u pomenutom elaboratu navedeno da je **cilj i svrha predmetne eksproprijacije** spajanje pomenuta dva nekategorisana javna puta, kako bi se **obezbijedio nesmetan prilaz svim susjednim parcelama i objektima na istima**, s ciljem „poboljšanja kvalitete života“; da je tuženi, na osnovu navedenog činjeničnog stanja, odlučio kao u izreci osporenog akta, pozivajući se na odredbe člana 3., člana 14 stav 4. i člana 16. Zakona o eksproprijaciji („Službene novine Federacije BiH“, broj 70/07, 36/10, 25/12, 8/15 - Ustavni sud Federacije BiH i 34/16); da je pobijano rješenje doneseno bez pozivanja i izjašnjavanja vlasnika nekretnina za koje se utvrđuje javni interes; da je sporno pitanje da li je pobijano rješenje tužiteljici uredno dostavljeno.

Imajući u vidu izloženo sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od bitnih razloga tužbe.

Naime, iz sadržaja tužbe vidljivo je da se razlozi za pobijanje osporenog akta odnose na pitanja koja se tiču cijepanja parcela u K.O. ..., koje je uslijedilo nakon donošenja osporenog akta, kao i pitanja koja se tiču eksproprijacija nekretnina za koje je utvrđen javni

interes, neprimanja procjene vrijednosti nepokretnosti koje su predmet eksproprijacije, te vrste naknade koja za eksproprijisanu nekretninu pripada vlasniku.

Prema tome, očito je da se, u suštini, tužbom osporeno rješenje ne pobija zbog nepostojanja zakonskih uslova za njeno donošenje, odnosno zbog nepostojanja javnog interesa za eksproprijaciju predmetnih nekretnina, nego zbog drugih razloga, koji se prvenstveno tiču pravnih i drugih posljedica koje su nastupile ili bi mogle nastupiti zbog donošenja tog rješenja, što po Zakonu o eksproprijaciji („Službene novine Federacije BiH“, broj 70/07, 36/10, 25/12, 8/15 - Ustavni sud Federacije BiH i 34/16), nije dopušteno.

Uslovi za donošenje odluke o utvrđivanju javnog interesa i postupak za njeno donošenje regulisani su odredbama člana 16. Zakona o eksproprijaciji, koje sud smatra relevantnim za zakonito rješavanje ove upravne stvari, kojima je propisano:

Član 16.

Prijedlog za utvrđivanje javnog interesa za eksproprijaciju podnosi lice koje prema odredbama ovog Zakona može biti korisnik eksproprijacije.

Prijedlog za utvrđivanje javnog interesa podnosi se Vladi, odnosno vladi kantona ili opštinskom vijeću putem federalnog, kantonalnog organa uprave ili opštinske službe za upravu za imovinsko-pravne poslove, a sadrži elaborat eksproprijacije (geodetsko-katastarski plan područja eksproprijacije, podatke o nekretninama za koje se predlaže utvrđivanje javnog interesa, procjenu vrijednosti nekretnina, cilj eksproprijacije i druge podatke za utvrđivanje javnog interesa).

Nadležni organ je dužan o prijedlogu za utvrđivanje javnog interesa odlučiti u roku od 60 dana od dana prijema tog prijedloga.

Aktom o utvrđivanju javnog interesa, u skladu sa odredbama ovog člana, odredit će se i korisnik eksproprijacije.

Protiv akta o utvrđivanju javnog interesa može se pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda osim u slučajevima iz člana 15. ovog Zakona.

Iz sadržaja odredaba člana 16. stav 2. Zakona o eksproprijaciji vidljivo je da prijedlog za utvrđivanje javnog interesa sadrži elaborat eksproprijacije (geodetsko-katastarski plan područja eksproprijacije, podatke o nekretninama za koje se predlaže utvrđivanje javnog interesa, procjenu vrijednosti nekretnina, cilj eksproprijacije i druge podatke za utvrđivanje javnog interesa).

U konkretnom slučaju, iz činjenica predmeta proizilazi da je korisnik eksproprijacije uz prijedlog za utvrđivanje javnog interesa, između ostalog, priložio naprijed opisani **elaborat** eksproprijacije dostavio i **akt Komisije za procjenu vrijednosti** za sve predmetne nekretnine, iz čega je vidljivo da su za donošenje osporenog akta bili ispunjeni svi naprijed navedeni uslovi propisani odredbama člana 16. Zakona o eksproprijaciji, na osnovu kojih se odlučuje o prijedlogu za utvrđivanje javnog interesa, i da za udovoljenje prijedlogu ne postoji bilo koja materijalno-pravna ili procesno-pravna smetnja, zbog koje bi predmetni zahtjev trebalo odbiti, niti u cijelosti, niti u dijelu koji se odnosi na nekretnine koje su u vlasništvu tužiteljice.

Cijeneći da iz prijedloga za utvrđivanje javnog interesa, kao i pomenutog elaborata, proizilazi da su **cilj i svrha** predmetne eksproprijacije spajanje pomenuta dva nekategorisana javna puta, kako bi se **obezbijedio nesmetan prilaz** svim susjednim parcelama i objektima na istima, odnosno „**poboljšanja kvalitete života**“ lokalnog stanovništva (među kojima je i tužiteljica), sud je ocijenio da u konkretnom slučaju nema valjanog zakonskog osnova za poništenje osporenog rješenja.

Po shvatanju suda tužba za poništenje akta kojim se utvrđuje **postojanju javnog interesa** za eksproprijaciju predmetnih nekretnina, mogla bi biti osnovana samu u slučaju da je tužiteljica dokazala da u konkretnom slučaju **ne postoji javni interesa** za konkretnu eksproprijaciju, odnosno da **cilj i svrha** konkretne eksproprijacije **nisu u javnom interesu**, ili da nije ispunjen neki od zakonskih uslova u pogledu neophodnih priloga uz zahtjev za eksproprijaciju, propisanih odredbama člana 16. stav 2. Zakona o eksproprijaciji.

Međutim, u konkretnom slučaju tužbom se ni na koji način **ne tvrdi** da za eksproprijaciju predmetnih nekretnina **ne postoji javni interes**, niti se tvrdi da uz zahtjev za eksproprijaciju **nije dostavljen neki od priloga** propisanih odredbama člana 16. stav 2. Zakona o eksproprijaciji, dok iz dokumentacije upravnih spisa nesumnjivim proizilazi da u konkretnom slučaju ne samo da **postoji javni interes** za eksproprijaciju, nego da je predmetna eksproprijacija zbog njenog cilja i svrhe **u interesu i same tužiteljice**, zbog čega tužba nije osnovana.

Što se tiče navoda tužbe o povredi načela upravnog postupka i drugih povreda Zakona o upravnom postupku, sud ističe da odredbama Zakona o eksproprijaciji **nije predviđeno** da u postupku u kome se utvrđuje javni interes za eksproprijaciju nekretnina kao **stranke učestvuju i vlasnici** nekretnina koje su predmet eksproprijacije, zbog čega na štetu tužiteljice nije moglo doći do bitnih povreda pravila postupka iz Zakona o upravnom postupku.

S druge strane, odredbama člana 16. stav 5. Zakona o eksproprijaciji propisano je da se protiv akta o utvrđivanju javnog interesa **može pokrenuti upravni spor** kod nadležnog suda (osim u slučajevima iz člana 15. tog Zakona), što je tužiteljica i **učinila podnošenjem predmetne tužbe**, zbog čega sud cijeni neosnovanim navode tužbe da je tužiteljici uskraćena mogućnost na izjavljivanje pravnog lijeka, odnosno pokretanja upravnog spora podnošenjem tužbe Kantonalnom sudu u Tuzli, i da je radi ovakvog postupanja upravnog organa došlo do povrede prava na pravično suđenje, kao i povrede prava na imovinu.

Ovo stoga što je tužiteljica podnošenjem predmetne tužbe **iskoristila zakonsku mogućnost izjavljivanja pravnog lijeka** protiv osporenog rješenja, ali je sud tužbu ocijenio neosnovanom.

Sud je neosnovanima ocijenio i navode tuženog istaknute u odgovoru na tužbu prema kojima je dostavljanje pobijanog rješenja tužiteljici izvršeno u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku, i da tužbu treba **odbaciti kao neblagovremenu**.

Ovo stoga što je iz dostavnice o dostavi osporenog rješenja tužiteljici vidljivo da je **dostava istog rješenja tužiteljici pokušana** dana 02.03.2023. godine, i da rješenje tužiteljici tog dana **nije uručeno**, jer je na dostavnici konstatovano da je tužiteljica „otputovala“.

Iz toga se može zaključiti da dostavljanje tužiteljici **nije izvršeno** u skladu sa odredbama člana 83. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98, 48/99 i 61/22), koje odredbe su predviđene za **obavezno lično dostavljanje**, a kojima je propisano da će se, kada se osoba kojoj se dostavljanje ima lično izvršiti **ne zatekne u stanu**, dostavljač **obavijestiti kad i na kom mjestu je može naći**, pa će joj, kod neke od osoba navedenih u članu 84. tog Zakona, **ostaviti pismeno obavještenje da određeni dan i sat bude u svom stanu**, i da će, ako i poslije toga dostavljač ne zatekne tu osobu, postupiti na način propisan u članu 86. tog Zakona, kada se smatra da je dostavljanje izvršeno.

Sud je detaljno cijenio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da oni po procesnom i materijalnom pravu ne mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari i drugačije presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Zapisničar:
Edina Hasić, s.r.

Sudija:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 U 024208 24 Uvp
Sarajevo, 21.03.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija: Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Džerahović Emire i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u sporu tužiteljice S.K. (kći M.) iz L., zastupane po punomoćniku Trajanovskoj Amiri, advokatu iz Tuzle, ul. Aleja Alije Izetbegovića br. 9, protiv akta broj: 01-27-641/23 od 02.03.2023. godine, tuženog Grad Lukavac – Gradsko vijeće – Komisija za rješavanje u drugostepenom postupku, u upravnoj stvari utvrđivanja javnog interesa za eksproprijaciju nekretnina, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 024208 23 U od 26.01.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 21.03.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 024208 23 U od 26.01.2024. godine, odbijena je tužba tužiteljice podnesena protiv rješenja tuženog organa, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojom je utvrđeno da je za Grad Lukavac od javnog interesa izvođenje radova na dogradnji, nadogradnji rekonstrukciji (proširenju) postojećeg puta, označenog po novom premjeru kao dio k.č. br. 744/8, dio k.č. br. 732/2, dio k.č. br. 733/2, dio k.č. br. 744/7, dio k.č. br. 744/5, dio k.č. br. 744/6, dio k.č. br. 743/2 i k.č. br. 733/3, sve upisane u KO ..., na dionici zaseok ..., koja spaja dva javna nekategorisana puta u naselju ... i da se u tu svrhu može pristupiti potpunoj eksproprijaciji nekretnina bliže opisanih u izreci i obrazloženju osporenog akta. Istim rješenjem (tačka 2. dispozitiva) određeno je da je Grad Lukavac korisnik eksproprijacije, dok je tačkom 3. dispozitiva određeno da će nadležni organ uprave nakon utvrđivanja javnog interesa provesti postupak potpune eksproprijacije nekretnina navedenih u tački 1. dispozitiva rješenja.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužiteljica pobija presudu prvostepenog suda, zbog povrede federalnog zakona ili drugog federalnog propisa ili zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku, koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari, iz razloga koji su u zahtjevu navedeni i detaljno obrazloženi. Ističe da je osporeno rješenje tuženog organa, kao i pobijana presuda zasnovani na povredama odredbi člana 12. Zakona o eksproprijaciji, obzirom da korisnik eksproprijacije nije osigurao adekvatnu naknadu u visini tržišne vrijednosti nekretnine koja se ekspropriše. Također ističe da joj je u predmetnom postupku uskraćeno zakonito dostavljanje osporenog rješenja i pravo žalbe na isto, čime su povrijeđene i odredbe člana 11., 13., 80. i 83. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/98, 48/99 i 61/22). Zbog svega navedenog, smatra da je radi ovakvog postupanja tuženog organa došlo do povrede prava na pravično suđenje, kao i povrede prava na imovinu, koja su zagantovana Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i

temeljnih sloboda, pa predlaže da ovaj sud, zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži i pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta (predmetnog činjeničnog utvrđenja čiju potpunost i pravilnost ovaj sud nije ni mogao cijeliti u smislu člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima), proizilazi da je osporeno rješenje tuženog doneseno po prijedlogu Gradskog pravobranilaštva Grada Lukavac od 24.02.2023. godine, s pozivom na odredbe člana 3., 14. stav 4. i člana 16. Zakona o eksproprijaciji, te da je u provedenom postupku, a na temelju priložene dokumentacije, bliže opisana u obrazloženju osporenog akta, utvrđeno da je uz navedeni prijedlog dostavljena sva zakonom propisana dokumentacija o ispunjavanju uvjeta za donošenje predloženog akta o utvrđivanju javnog interesa, među kojom i elaborat urađen od strane „Geopoint“ d.o.o. Živinice (od 24.02.2023. godine), o potpunoj eksproprijaciji predmetnih nekretnina za uređenje, dogradnju i rekonstrukciju (proširenje) postojećeg puta na dionici zaseok ... (koja spaja dva nekategorisana javna puta označena kao k.č.br. 1226 i k.č.br. 741/2 ..., u naselju ...), te akt Komisije za procjenu vrijednosti nepokretnosti i prava Grada Lukavac, broj 01-11-186-55/23, od 24.02.2023. godine (u kome je sadržana procjena vrijednosti za sve nekretnine, za čiju eksproprijaciju je utvrđen javni interes, uključujući i tužiteljičine nekretnine), te da je u priloženom elaboratu navedeno da je cilj i svrha predmetne eksproprijacije spajanje pomenuta dva nekategorisana javna puta, kako bi se obezbijedio nesmetan prilaz svim susjednim parcelama i objektima na istima, s ciljem „poboljšanja kvalitete života“.

Prvostepeni sud je, rješavajući po tužbi tužiteljice, našao da je osporena odluka tuženog organa donesena pravilno i uz ispunjenje uslova iz člana 16. Zakona o eksproprijaciji, radi čega je tužbu pobijanom presudom odbio kao neosnovanu, cijeneći da su osporenim rješenjem u konkretnom slučaju pravilno utvrđeni cilj i svrha predmetne eksproprijacije (spajanje pomenuta dva nekategorisana javna puta, kako bi se obezbijedio nesmetan prilaz svim susjednim parcelama i objektima na istima, odnosno „poboljšanja kvalitete života“ lokalnog stanovništva, među kojima je i tužiteljica), te da predmetnom tužbom tužiteljica ni na koji način ne osporava da za eksproprijaciju predmetnih nekretnina ne postoji javni interes, niti tvrdi da uz zahtjev za eksproprijaciju nije dostavljen neki od priloga propisanih odredbama člana 16. stav 2. Zakona o eksproprijaciji.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Naime, prema članu 14. stav 4. Zakona o eksproprijaciji („Službene novine Federacije BiH“, broj 70/07, 36/10, 25/12, 8/15 - Ustavni sud Federacije BiH i 34/16), proizilazi da odluku o utvrđivanju javnog interesa za izgradnju objekata ili izvođenje radova na području općine donosi općinsko vijeće na čijem području će se graditi objekat ili izvoditi radovi u skladu sa planskim dokumentima prostornog uređenja. Odredbom člana 16. stav 2. istog Zakona propisano je da se prijedlog za utvrđivanje javnog interesa za eksproprijaciju podnosi, pored ostalog i općinskom vijeću, putem općinske službe za upravu za imovinsko-pravne poslove i da sadrži

elaborat eksproprijacije (geodetsko-katastarski plan područja eksproprijacije, podatke o nekretninama za koje se predlaže utvrđivanje javnog interesa, procjenu vrijednosti nekretnina, cilj eksproprijacije i druge podatke za utvrđivanje javnog interesa), dok je stavom 5. propisano da se protiv akta o utvrđivanju javnog interesa može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda (osim u slučajevima iz člana 15. ovog Zakona).

Cijeneći konkretnu situaciju prema citiranim zakonskim odredbama, proizilazi da tuženi organ pobijanom odlukom nije povrijedio zakon na štetu tužiteljice, kada je, u skladu sa odgovarajućim planskim dokumentima i na osnovu pribavljene dokumentacije koja se nalazi u spisu predmeta (uključujući i akt Komisije za procjenu vrijednosti predmetnih nekretnina od 24.02.2023. godine), našao da su u konkretnom slučaju ispunjeni citirani zakonski uvjeti za donošenje predložene odluke o utvrđivanju javnog interesa za izvođenje radova na dogradnji, nadogradnji i rekonstrukciji (proširenju) predmetnog puta u naselju ..., te da se u tu svrhu može pristupiti potpunoj eksproprijaciji predmetnih nekretnina (uključujući i nekretnine tužiteljice) u korist Grada Lukavac, kao korisnika eksproprijacije, a kako je to pravilno cijenio i prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je cijenio kao paušalno prigovaranje tužiteljice da korisnik eksproprijacije (Grad Lukavac) nije osigurao adekvatnu naknadu u visini tržišne vrijednosti nekretnina koje se eksproprišu, jer upravo suprotno proizilazi iz sadržine akta Komisije za procjenu vrijednosti nepokretnosti i prava Grada Lukavac (broj: 01-11-186-55/23 od 24.02.2023. godine), na koju su se pravilno pozvali tuženi organ i prvostepeni sud u obrazloženju svojih odluka, budući da je u istom sadržana procjena vrijednosti svih nekretnina za čiju eksproprijaciju je utvrđen javni interes (uključujući i tužiteljičine nekretnine). Pri tome za drugačije rješavanje ove upravne stvari nije od značaja okolnost da navedeni akt o procjeni vrijednosti predmetnih nekretnina nije dostavljen tužiteljici (a niti drugim vlasnicima predmetnih nekretnina), budući da takva obaveza nije propisana Zakonom o eksproprijaciji, kao ni učešće vlasnika nekretnina (koje su predmet eksproprijacije) u predmetnom postupku u kome se utvrđuje javni interes za eksproprijaciju nekretnina na temelju dokumentacije propisane citiranim zakonskim odredbama.

Također, ovaj sud je cijenio kao neosnovano prigovaranje tužiteljice da joj u predmetnom postupku osporeno rješenje nije dostavljeno na zakonit način, te da joj je uskraćeno pravo žalbe na isto. Ovo iz razloga što iz sadržine citiranih odredbi člana 16. stav 5. Zakona o eksproprijaciji jasno proizilazi da se protiv akta o utvrđivanju javnog interesa ne može izjaviti žalba, već da se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda (osim u slučajevima iz člana 15. tog Zakona), što je tužiteljica i učinila podnošenjem predmetne tužbe, kako je to pravilno cijenio i prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude. Stoga je pravilna ocjena prvostepenog suda da postupanjem upravnog organa u konkretnoj upravnoj stvari nije došlo do povrede prava na pravično suđenje, kao i povrede prava na imovinu, na koje se tužiteljica samo paušalno poziva.

Kako su prvostepena presuda i osporeno rješenje tuženog, doneseni uz pravilnu primjenu materijalnog prava, pri čemu nisu povrijeđena pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje ove upravne stvari, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim (već ih je pravilno u obrazloženju pobijane presude ocijenio i prvostepeni sud), pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.

